

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. év március hó 28. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta az alábbi

**Ítéletet:**

A kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt **a vádlott és társa** ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2011. év november hó 10. napján kelt 8.B.777/2009/23. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A II.r. vádlottal szemben a Fonyódi Városi Bíróság 4.B.265/2004/26. számú, illetve a Veszprém Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság 2005. április hó 6. napján jogerős 1.Bf.794/2004/8. számú ítéletében kiszabott 8 hónap börtönbüntetés utólagos végrehajtására vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Mindkét vádlott esetében a bűncselekmények rendbeliségére utalást mellőzi.

Az I.r. vádlott terhére megállapított bűncselekmények megnevezése helyesen visszaélés kábítószerrel büntette (Btk.282/A.§ (1) bekezdés III. fordulata és (3) bekezdés) és visszaélés kábítószerrel büntette (Btk.282.§ (1) bekezdés III. fordulat (2) bekezdés b./ pont).

A II.r. vádlott terhére megállapított bűncselekmények megnevezése helyesen visszaélés kábítószerrel büntette (Btk.282/A.§ (1) bekezdés III. fordulata és (3) bekezdés), valamint visszaélés kábítószerrel vétsége (Btk.282.§ (1) bekezdés III. fordulata és (5) bekezdés a./ pont).

Az II.r. vádlott lakóhelye megjelölve

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

**I n d o k o l á s**

Az elsőfokú bíróság a 2011. év november hó 10. napján kihirdetett 8.B.777/2009/23. számú ítéletében az I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. kábítószerrel visszaélés büntetében [Btk.828/A.§ (1) bekezdés III. fordulata és (3) bekezdés], részben mint társtettes, és 1 rb. kábítószerrel visszaélés büntetében [Btk.282.§ (1) bekezdés III.

fordulat és (2) bekezdés b./ pont], amiért őt - halmazati büntetésül - 5 év börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az elsőfokú bíróság a vádlott által előzetes letartóztatásban, illetve házi őrizetben töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

A II.r. vádlott bűnösségét 1 rb. társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés bűntettében [Btk.282/A.§ (1) bekezdés III. fordulat és (3) bekezdés], és 1 rb. kábítószerrel visszaélés vétségében [Btk.282.§ (1) bekezdés III. fordulat és (5) bekezdés a./ pont] állapította meg, amiért őt - a kábítószerrel visszaélés vétségében, mint visszaesőt - halmazati büntetésül 5 év börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A Fővárosi Bíróság egyben elrendelte a Fonyódi Városi Bíróság 4.B.265/2004/26. számú jogerős ítéletével kiszabott 8 hónap börtönbüntetés végrehajtását is és megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

Rendelkezett a bíróság az eljárás során lefoglalt tárgyakról is akként, hogy a kábítószer, valamint az annak kissereléséhez használt tárgyakat elkobozta, a telefonos híváslistákat az iratoknál rendelte kezelni, a lefoglalt - bűncselekmény elkövetéséből származó - pénzre pedig vagyoneklobzást rendelt el.

A bűnösnek kimondott vádlottakat külön-külön, felmerülése arányában kötelezte a bűnügyi költség viselésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlottak terhére súlyosításért, az I.r. vádlott és védője téves minősítés miatt és enyhítésért, a II.r. vádlott és védője a forgalomba hozatal megállapítása miatt és enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2011. év január hó 2. napján kelt BF.1062/2011/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, ugyanakkor a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

Átiratában kifejtette, hogy a Fővárosi Bíróság a bizonyítási eljárás során nem vétett abszolút, vagy olyan relatív eljárási hibát, amely az ügy elbírálását érdemben befolyásolta volna.

A rendelkezésére álló bizonyítékokat maradéktalanul számba vette, azok helytálló mérlegelése alapján okszerű következtetést vont a vádlottak bűnösségére és a bizonyítékok értékelésekor az indokolási kötelezettségét megfelelően teljesítve, kellő és logikus indokot szolgáltatott a forgalmazói típusú cselekményt illetően előterjesztett vádlotti védekezések cáfolatára is. Álláspontja szerint a vádlottak cselekményeinek jogi minősítése, illetve az elkövetői magatartások megállapítása törvényes, az irányadó jogszabályoknak és joggyakorlatnak megfelelő.

Tévedett ugyanakkor az elsőfokú bíróság a büntetések kiszabásakor. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában rámutatott, hogy az akár életfogytig tartó

szabadságvesztéssel is büntethető súlyosabb bűncselekmény tárgyi súlyára és a halmazati büntetés kiszabásának szabályaira tekintettel a büntetési tétel törvényi minimumában kiszabott szabadságvesztés büntetések eltúlzottan enyhék, figyelemmel arra is, hogy az elsőfokú bíróság eggyel enyhébb végrehajtási fokozatot is alkalmazott anélkül, hogy ennek részletes indokait adta volna. Ezért a kiszabott büntetések nem szolgálják kellőképpen a büntetési célokat, így azok súlyosítása indokolt.

Összességében a fellebbviteli főügyészség indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét akként változtassa meg, hogy a vádlottakkal szemben kiszabott büntetéseket súlyosítsa és a szabadságvesztések végrehajtási fokozatát a Btk.42.§ (2) bekezdés b/3. pontja alapján fegyházban állapítsa meg.

A II.r. vádlott védője fellebbezését írásban is megindokolta. Ebben vitatta, hogy az elsőfokú ítélet II. tényállási pontot érintő részében megalapozott, mert álláspontja szerint a Fővárosi Bíróság e cselekmény vonatkozásában törvényes vád hiányában járt el, amikor a II.r. vádlott büntetőjogi felelősségét megállapította, mert a vád és az ezen alapuló ítéleti tényállás nem tartalmaz a II.r. vádlottra vonatkozóan pontosan körülírt cselekvőséget, ezért tehát a büntetőjogi felelőssége legalábbis vitatható. Szorgalmazta tehát az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését azzal az alternatív lehetőséggel, hogy amennyiben erre a másodfokú bíróság nem lát lehetőséget, akkor a II. tényállási pontban rögzített magatartását fogyasztói típusú elkövetésként értékelje a Fővárosi Ítéltábla.

Vitatta továbbá az elsőbírői ítélet azon megállapítását, hogy a II.r. vádlott nem kábítószerfüggő és e vonatkozásban a korábban eljáró szakértő ismételt meghallgatására, vagy kiegészítő szakértői vélemény beszerzésére tett indítványt.

A IV. tényállási pontban írt tényekre - nevezetesen, hogy folyamatos volt-e a II.r. vádlott kábítószer fogyasztása, és fogyasztott-e kábítószer a felfüggesztett szabadságvesztésének próbaideje alatt - indítványozta, hogy a bíróság hallgassa ki a II.r. vádlottat, illetve 1. és 2. sz. tanúkat, akik a II.r. vádlott kábítószer fogyasztására vonatkozóan tudtak volna nyilatkozni a vádbeli időszakot illetően.

Összességében az elsőfokú bíróság által kiszabottnál jelentősen enyhébb büntetés kiszabását, a feltételes kedvezmény megvonásának, és a felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajtása utólagos elrendelésének mellőzését szorgalmazta.

A II.r. vádlott a Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülését megelőzően egy írásbeli vallomást csatolt az iratokhoz, amelyben arra hivatkozott, hogy a nyomozati vallomásaiban a szabadulása utáni azonnali kábítószer fogyasztást úgy értette, hogy azt természetesen a feltételes szabadságának letöltése utáni időszakra értette.

Ugyanakkor nem vitatta, hogy korábbi büntetéséből történt szabadulását követően rendszeresen kábítószer fogyasztott. Maga is szorgalmazta 1. és 2. sz. tanúk tanúkénti kihallgatását.

A Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén az ügyész az írásbeli átiratában foglaltakat fenntartotta és a vádlottakkal kiszabott büntetések súlyosítására tett indítványt.

Az I.r. vádlott védője - a rendelkezésre álló ellentétes orvos-szakértői véleményekre figyelemmel - védence kábítószer függőségének megállapítását szorgalmazta, melynek igazolására csatolta a Budai Központi Kerületi Bíróság előtt az I.r. vádlott ellen 11.B.XI.201/2012. számon, visszaélés kábítószerrel vétsége miatt folyamatban lévő büntetőeljárásában dr. Haszmann Andrea igazságügyi elmeorvos-szakértő véleményét, amelynek végkövetkeztetése az, hogy az I.r. vádlott kábítószerfüggő személy. Erre - mint új bizonyítékra - figyelemmel a védő indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a minősítést változtassa meg és az I.r. vádlott bűnösségét a Btk.282/C.§ (4) bekezdésében meghatározott bűncselekményben állapítsa meg. Szorgalmazta továbbá, hogy a Fővárosi Ítéltábla nagyobb nyomatékkel értékelje enyhítő körülményként az 5 éves időmúlást és indítványozta felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását a vádlottal szemben.

A II.r. vádlott védője az írásbeli fellebbezésében előterjesztetteket ismételte meg.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán megbánását hangoztatta.

A Fővárosi Ítéltábla az ellentétes irányú fellebbezésekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében felülvizsgálta a Be.348.§ (1) bekezdésében írtak alapján, figyelemmel a Be.349.§ (1) bekezdésére. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta. Eljárása során valamennyi perbeli fél számára biztosította a törvényben garantált jogait, a vádlottak, védők, tanúk, szakértők teljes körűen gyakorolhatták az őket megillető eljárási jogaikat, ezekre őket az elsőfokú bíróság valamennyi esetben figyelmeztette.

Az elsőfokú bíróság a vádlottak tagadásával szemben a tanúvallomásokra, a rendőri jelentésekre, az I.r. vádlott gépkocsijának átkutatásáról szóló jegyzőkönyvre, a házkutatási jegyzőkönyvekre és nem utolsósorban a különböző szakterülethez tartozó szakértők által adott szakvéleményekre alapozva állapította meg a történeti tényállást. A vádlottak tagadásával szemben a fenti bizonyítékok alapján egyértelműen és helytállóan foglalt állást az elsőfokú bíróság a vádlottak bűnösségének kérdésében. A vádlotti nyilatkozatok nem csak egymásnak voltak ellentmondóak, hanem önmagukban is számos ellentmondást tartalmaztak.

A Fővárosi Bíróság minden rendelkezésére álló bizonyítékot megvizsgált, összevetett, a mérlegeléssel megállapított tényállás megfelel az iratok tartalmának és a logika szabályainak.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt hibáktól és hiányosságoktól, így az a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

A Fővárosi Ítéltábla a II.r. vádlott által a nyilvános ülésen csatolt munkáltatói igazolás alapján az elsőfokú bíróság tényállásának személyi részét a Be.352.§ (1) bekezdés b./ pontja alapján az alábbiakkal egészíti ki:

- a II.r. vádlott jelenleg a budapesti székhelyű Oplend Kft. alkalmazásában dolgozik taxisoferként a 2012. augusztus hó 1. napja óta, mely munkából havonta 114.000.- forint nettó jövedelme származik.

Az I.r. vádlott vonatkozásában a Fővárosi Ítéltábla az alábbiakkal egészíti ki az elsőfokú bíróság ítéletének személyi részét:

- az I.r. vádlott ellen jelenleg a Budai Központi Kerületi Bíróságon 11.B.XI.201/2012. számon folyik büntetőeljárás visszaélés kábítószerrel vétsége és más bűncselekmények miatt. Az ebben az ügyben készült - dr. Haszmann Andrea igazságügyi elmeorvos-szakértő által jegyzett - elmeorvos-szakértői véleményben foglaltak alapján az I.r. vádlott diszharmonikus személyiségfejlődésű, mely a hangulati- és indulati élet zavarával, szenzitív-paranoid élményfeldolgozással jellemezhető. A 2010. december hó 14. és a 2011. július hó 7. napja közötti időszakban kábítószer függőségben szenvedett, jelenleg is függőnek tekinthető. Sem függősége, sem személyiségzavara nem olyan mértékű, amely őt képtelenné tette, vagy akár csak korlátozta volna abban, hogy cselekményei társadalomra veszélyes következményeit felismerje, illetve, hogy e felismerésnek megfelelően cselekedjék.

A fenti kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság tényállása immár teljesen megalapozottá és felülbírálatra alkalmassá vált.

A Fővárosi Bíróság a másodfokú eljárásban is irányadó tényállásból okszerű következtetést vont a vádlottak bűnösségére.

A vádlotti nyilatkozatok mellett a fentebb már említett bizonyítékok közül döntő jelentőséget tulajdonított az elsőfokú bíróság a házkutatási jegyzőkönyvben foglaltaknak, amelyekből helyesen vont arra következtetést, hogy az I.r. vádlott lakásán talált eszközök, mint például a digitális mérleg, a forgalmazói típusú magatartás megállapítására adnak alapot. Ugyancsak az I.r. vádlott esetében okszerűen indokolta az elsőfokú bíróság, hogy a az I.r. vádlottnál a Honda Civic típusú gépkocsijában talált nagy mennyiségű kábítószer (1022 db extasy tabletta) nem a vádlott saját fogyasztását fedezte.

A forgalmazói típusú elkövetést támasztották alá azok a bizonyítékok is, amelyek szintén az I.r. vádlott Budapest XI. kerületi alatti lakásáról kerültek elő. Ilyenek voltak az elsőfokú bíróság által is a bizonyítékok értékelési körébe vont önzáró nyolontasak, amelyeknek a belseje kábítószergyanús anyagmaradvánnyal szennyezett volt.

E helyen kell említést tenni a konyhaszekrényben fellelt lábasról, amelyben mintegy 1-1,5 kg tömegű kábítószergyanús, zöld növényi törmeléket leltek fel a nyomozók.

Mindezek a bizonyítékok - kiegészítve a tanúvallomásokkal - elegendő alapot szolgáltatottak a vádlottak büntetőjogi felelősségének aggálytalan megállapításához.

A másodfokú bíróság a rendelkezésre álló iratokból megállapította, hogy a vádlottak kábítószer függőségének kérdésében a Fővárosi Bíróság rendkívül részletes, mindenre kiterjedő, széles körű bizonyítási eljárást folytatott le. Ennek eredményeként arra a következtetésre jutott, hogy sem az I.r., sem a II.r. vádlott nem volt kábítószer függő a vádbeli események időpontjában. Hangsúlyozottan kiemelendő, hogy a II.r. vádlott esetében a több, külön időben készült, más-más szakértő által előterjesztett vélemények a függőség kérdésében teljesen egybehangzóak voltak, esetében fel sem merült, hogy kábítószerfüggő lenne.

Az I.r. vádlott vonatkozásában születettek ugyan eltérő tartalmú szakértői vélemények, azonban az elsőfokú bíróság a Be. rendelkezéseinek megfelelően a szakértői vélemények között feszülő ellentéteket tárgyaláson, a szakértők párhuzamos meghallgatásával aggálytalanul feloldotta. Ennek eredményeként azt állapította meg, hogy az I.r. vádlott sem volt kábítószerfüggő a vád tárgyává tett bűncselekmények elkövetésének időpontjában, ezért helyesen döntött, amikor arra a következtetésre jutott, hogy az I.r. vádlottal szemben sem alkalmazhatók a kábítószerfüggőkre vonatkozó enyhébb rendelkezések.

Az I.r. vádlott védője által a másodfokú bíróság nyilvános ülésén előterjesztett szakértői véleménnyel összefüggésben a másodfokú bíróság megállapította, hogy ez az okirat önmagában nem alkalmas a vádlott függőségének megállapítására.

Tény, hogy a dr. Haszmann Andrea által előterjesztett orvos-szakértői vélemény szerint az I.r. vádlott kábítószerfüggő személy, azonban a szakértő ezen megállapításai a vádlott jelenlegi állapotára, illetve a 2010. évre vonatkoznak a jelenleg is folyó büntető ügyében. Ugyanakkor nem hagyható figyelmen kívül, hogy a jelen eljárás elkövetési ideje döntő részt a 2008. évre esett, tehát két évvel korábbi elkövetési időkről van szó. Nem vitatható, hogy az előterjesztett szakvélemény akár helytálló is lehet a Budai Központi Kerületi Bíróság előtt folyó eljárásban, ugyanakkor semmiféle iránymutatást, véleményt nem tartalmaz a jelen büntetőeljárásra vonatkozóan, mert a Fővárosi Bíróság által meghallgatott szakértők a saját véleményeiket, a 2008. évre adták meg az I.r. vádlottat illetően, és akkor jószérivel fel sem merült a kábítószer függősége.

Nem osztotta a Fővárosi Ítéltábla a II.r. vádlott védőjének azon aggályait, amelyeket a 2. tényállási pont vonatkozásában terjesztett elő a törvényes vád hiányára hivatkozással.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a 2. tényállási pont jól körülírtan, és pontosan tartalmazza az elkövetési magatartást, amely alkalmas arra, hogy a megvádolt személy büntetőjogi felelőssége megállapítható legyen. A vádirati történeti tényállás és az azzal lényegében egyező ítéleti tényállás - a rendelkezésre álló helyesen mérlegelt bizonyítékok tükrében és az annak megfelelő logikailag hibátlanul levezetett indokolás ismeretében - hiánytalanul tartalmazza a bűncselekmény törvényi tényállási elemeinek

megfelelő konkrét tényeket, az elkövetési magatartást, amelyekből okszerűen következik a II.r. vádlott bűnössége.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság mind az elsőfokú bíróság által megállapított történeti tényállást, mind pedig a vádlottak cselekményeinek minősítését helytállónak és törvényesnek minősítette.

Az elsőfokú bíróság rendkívül részletes - helyenként már-már feleslegesen terjengős -, ugyanakkor igen precíz indokolását adta a vádlottak által elkövetett bűncselekmények jogi minősítésének, amellyel a Fővárosi Ítéltábla maradéktalanul egyet értett, az pontosításra, helyesbítésre vagy kiegészítésre nem szorul.

Ugyanakkor észlelte a Fővárosi Ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság tévedett, amikor megszüntette a II.r. vádlottal szemben a Fonyódi Városi Bíróság 4.B.265/2004/26. számú ítéletével kiszabott 8 hónap börtönbüntetés végrehajtását.

A fent megjelölt ítéletében a Fonyódi Városi Bíróság, illetve a másodfokon eljáró Veszprém Megyei Bíróság a 2005. év április hó 6. napján jogerős 1.Bf.794/2004/8. számú ítéletében bűnösnek mondta ki a II.r. vádlottat társtettesként elkövetett garázdaság bűntettében és más bűncselekményben, amiért őt, mint visszaesőt - halmazati büntetésül - 8 hónap börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 1 év próbaidőre felfüggesztette.

Jelen ügyben az elsőfokú bíróság a 2011. év november hó 10. napján hirdetett ítéletet, mely időpontban már bekövetkezett a Fonyódi Városi Bíróság ítéletében kiszabott büntetés elévülése.

A Btk.67.§ (1) bekezdés d./ pontja értelmében a szabadságvesztés végrehajthatósága elévül az 5 évet el nem érő tartamú szabadságvesztés esetén, 5 év elteltével.

A fenti rendelkezéssel szoros összefüggésben a Btk.68.§ (1) bekezdése rögzíti, hogy ha a szabadságvesztés végrehajtását felfüggesztik, a büntetés elévülésének határideje a próbaidő leteltének napjával kezdődik.

A Fonyódi Városi Bíróság ítélete a 2005. év április hó 6. napján emelkedett jogerőre, a próbaidő a 2006. év április hó 6. napján telt le - ekkor kezdődött a felfüggesztett börtönbüntetés elévülésének határideje -, melyhez képest 5 év elteltével, a 2011. év április hó 6. napján évült el a felfüggesztett büntetés.

A fentiekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a felfüggesztett büntetés utólagos végrehajtására vonatkozó rendelkezést mellőzte az elsőfokú ítéletből.

Az állandóan követett bírói gyakorlat és a BKv. 61. számú kollégiumi véleményben megfogalmazottak szerint szükségtelen a rendbeliség feltüntetése azokban az esetekben, amikor 1 rb. bűncselekményről rendelkezik a bíróság.

A másodfokú bíróság ezért mindkét vádlott esetében mellőzte a bűncselekmények rendbeliségére történő utalást.

Ugyancsak a BKv. 61. számú kollégiumi véleményében foglaltak alapján pontosította a Fővárosi Ítéltábla a két vádlott terhére megállapított bűncselekmények megnevezését, figyelemmel a Be.258.§ (2) bekezdés d./ pontjában írtakra is.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság maradéktalanul és helyesen vette számba az enyhítő és súlyosító körülményeket és azokat súlyuknak megfelelően értékelte.

A vádlottakkal szemben kiszabott fő- és mellékbüntetések megfelelően egyéniesítettek és jól szolgálják a Btk.37.§-ában meghatározott generál- és speciálpreventív büntetési célokat. Az elsőfokú bíróság által alkalmazott enyhébb büntetés-végrehajtási rezsim is megfelelő visszatartó erővel bír, kiemelt figyelemmel arra, hogy a bűncselekmények elkövetése óta jelentős időmúlás következett be.

A Fővárosi Ítéltábla ezért az ellentétes irányú perorvoslatok közül egyiket sem tartotta alaposnak.

Az elsőfokú ítélet megváltoztatása a Be.372.§ (1) bekezdése alapján történt, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdésének felhívásával helybenhagyta a Fővárosi Ítéltábla.

A másodfokú nyilvános ülésen elhangzottak alapján a Fővárosi Ítéltábla rögzítette a II.r. vádlott jelenlegi tartózkodási helyét.

**Budapest, 2013. év március hó 28. napján**

**Dr. Lassó Gábor s.k.**  
a tanács elnöke

**Dr. Németh Nándor s.k.**  
előadó bíró

**Dr. Ujvári Ákos s.k.**  
bíró

A Fővárosi Bíróság 8.B.777/2009/23. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.1/2012/10. számú ítéletében írt változtatással a 2013. év március hó 28. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható!

**Budapest, 2013. év március hó 28. napján**

**Dr. Lassó Gábor s.k.**  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:  
Weszely-Földvárszki Tünde

tisztviselő